

residerende Capellanier, deels ved Adskillelse af Pastorater enten med eller mod Menighedernes Dnske skeet en Anvendelse i den Retning, som tager sig noget besynderligt ud, naar vi dog maa erindre, at de Vedkommende ansættes som pensjonsberettigede Embedsmænd. Det forekommer derfor Mindretallet, at det ikke vil være forunderligt, at Folkethinget ved en Beslutning søger at øve en passende Indflydelse paa disse Spørgsmaal; men at det er mere besynderligt, at man har kunnet lade hængaae over 20 Aar, inden man har fattet en saadan Beslutning. Derimod ligger der selvfølgelig ikke Noget i Forslaget om, hvorledes disse Midler siden skulle være at udrede til de Paagjældende, om det skal skee ved at lade dem indflyde i Statskassen og derfra udbetale dem til de Vedkommende, eller om de skulle udbetales af Communerne. Disse Spørgsmaal, hvorefter der kan herse forskjellige Meninger, ligge selvfølgelig ikke befarede i dette Forslag. Hvad Forslaget under Nr. 2 angaaer, turde jeg maaskee minde om, at det Forslag, istedetfor hvilket det skulde træde, var stillet af hele Udvalget. Det sidste Statsregnskab viser et Overskud for de private Fonds af henimod $\frac{1}{4}$ Million Rigsdaler. (Se Rederiksen: Forslaget var kun stillet af et Fleertal i Finantsudvalget). Det er aldeles rigtigt; det var, som det ærede Medlem for Maribo siger, kun et Fleertal, thi han var ikke med at stille det Forslag, der indbragtes. Jeg siger altsaa, at omtrent $\frac{1}{4}$ Million lagdes op fra de separate Fonds paa samme Tid, som Statens Kassebeholdning gif 1 Million tilbage, og selv om det samme Forhold ikke kan indtræde taar efter Forandring i Kornpriserne, kan der dog indtræde et betydeligt Overskud til samme Tid, som man har forlangt 2 Millioner i extraordinair Skat af os. Dette foranledigede flere Medlemmer af Udvalget til at tænke paa, at man for det Finantsaar, for hvilket Loven skal gjælde, kunde gjøre et moderat Greb i det Overskud, der vil fremkomme for disse separate Fonds, og i Henhold til den derom fremsatte Indstilling fra Udvalgets Fleertal vedtog Thinget saa godt som eenstemmig den Beslutning, der findes anført under Nr. 4 paa første Side af Finantsudvalgets Erklæring. Mod denne

Beslutning er der, deels af den ærede Kirke- og Undervisningsminister, deels i Landstinget reist den Indvending, at den fremtræder i en saadan Almindelighed, i en saadan Ubegrændsethed, at man i Kraft af det Princip, man der har anvendt, kunde blot ved Forandring af Tallet men med Bibehold af Formen Aar for Aar gaae videre og videre. Da det nu ikke er Forslagsstillernes Dnske at foregribe en mere omhyggelig og udførlig Behandling af hele Spørgsmaalet om Anvendelsen af disse separate Fonds Midler, men kun for indeværende Finantsaar at bøde noget paa den tilstedeværende Balance, have Forslagsstillerne under Nr. 2 troet at kunne imødekomme disse Indvendinger derved, at de give Forslaget en bestemt begrændset Form — det var navnlig det, man ønskede — og derhos give det et saadant Indhold, at det tydeligt fremgaaer, at det ikke er noget Endeligt, man derved søger opnaaet, men kun noget ganske Midlertidigt, idet det selvfølgelig maa erkjendes — og det ere Forslagsstillerne ogsaa villige til at erkjende —, at Kunstacademiet ikke staaer i en saadan Forbindelse med Communitetet eller Kunstsamlingerne med Sorø Academi, at det ved en nærmere Overveetelse af Spørgsmaalet vilde vise sig, at Beløbet fremdeles maatte udredes paa den Maade, som her er foreslaaet. Det Midlertidige og Begrændsede, som netop er det, man har ønsket i det andet Thing, have Forslagsstillerne under Nr. 2 søgt at fastholde. Jeg skal endnu med Hensyn til dette Forslag bemærke, at, da det fremkom i Finantsudvalget, sluttede alle dets Medlemmer sig til det med Undtagelse af det ærede Medlem, som jeg nys nævnte, Medlemmet for Maribo Aants 2den Valgfreds (Rederiksen), som vel ikke var tilstede i det Møde, men som vi antog principielt var imod dette Forslag, ligesom imod det tidligere Forslag, men at kun den høitærede Kultusministers Udtalelse imod Forslaget og hans Stilling til Forslaget under Nr. 3 har bevæget en Deel ærede Medlemmer til at frasalbe Forslaget. Jeg skal med Hensyn til Forslagsstillernes Tal under Nr. 2 og 3 bemærke, at, ligesom det ogsaa er antydet af den ærede Ordfører, have de ærede Medlemmer for Hol-